

**FIETSEN
DOOR
EUROPA
VAN NORDKAPP
TOT MALTA**

**FRED SCHOORL
EN JAAP WINTER**

**NORMAAL ZIJN JULLIE TOCH
RACEFIETSERS?
INLEIDING *PAG 6***

**WE ZIJN ER ZELF EEN BEETJE
STOER VAN GEWORDEN *PAG 12*
EERSTE DEEL VAN DE REIS:
VAN NORDKAPP NAAR OSLO**

**ZWAAR FIETSEN, HET SCHEELT DE
WERELD ALS JE DAT SAMEN DOET
TWEEDE DEEL VAN DE REIS:
VAN OSLO TOT MÜNCHEN *PAG 30***

**DE APOTHEOSE VAN ONZE TOCHT
MET EEN UITBARSTING *PAG 104*
DERDE DEEL VAN DE REIS:
OVER DE ALPEN NAAR MALTA**

**MET HART EN ZIEL DOOR EEN
VERWARD CONTINENT
EPILOOG *PAG 158***

**‘NORMAAL
ZIJN JULLIE
TOCH RACE-
FIETSERS?’**

7 Inleiding

Met deze van inzicht getuigende woorden worden we uitgeleid door de mecaniciens van Snel Fietsen in Utrecht, die zojuist de 'Steelrides van Snel' van een laatste onderhoudsbeurt heeft voorzien. Een dubbele boodschap: de herkenning van ons racefietserschap geeft vertrouwen. Jarenlang prachtige tochten door Europa fietsen, duizenden kilometers per jaar trainen, het laat zich zien: we worden herkend als racefietsers. Maar met dat 'normaal' krijgt een knagende twijfel ons te pakken. Wat normaal is, is misschien niet goed genoeg voor wat we dit jaar gaan doen. Niet een weekje knallen op de racefiets zoals gebruikelijk met ons vriendengroepje voor Fietsen4Fietsen, waarbij we van Maastricht naar Athene en van Málaga tot Salzburg een kruistocht door Europa maakten (zie fietsen4fietsen.nl). Nee, wij veranderen dit jaar radicaal van koers. We fietsen drie maanden lang, van de Nordkapp in Noorwegen, naar Malta, in een nagenoeg rechte lijn. De hele zomer onderweg, naar verwachting een kleine 7.000 kilometer om uiteindelijk een slotrondje op Malta te fietsen. Van het noordelijkste puntje naar het zuidelijkste puntje van Europa. Een tocht die we ons 6 jaar geleden al hebben voorgenomen. En wij, dat zijn Fred en ik.

Het fietsen4fietsen werkt verslavend. Steeds willen we meer, langer, verder fietsen. Als een stout en ietwat onwerkelijk idee zeggen we dat we een hele zomer willen fietsen, grenzeloos, eindeloos fietsen. Het lijkt een onmogelijkheid in onze drukke levens. Laten we het ver genoeg weg plannen, zodat iedereen en alles om ons heen aan de gedachte went, en wijzelf ook. We prikken een jaar ver weg, tegen die tijd moet het kunnen.

Wat gaan we dan fietsen? De eerste gedachte is voor de hand liggend als je een lange fietstocht in het hoofd hebt: klassiek fietsen van de West- naar de Oostkust in de VS. Een heel continent over, het geeft een kolossaal gevoel en daar zijn we naar op zoek. Een beetje langeafstandsfietser heeft dit een keer gedaan. In de jaren dat onze fietstocht nog een vaag concept in de toekomst is, niet meer dan een onder de oppervlakte broeiende mogelijkheid 'ooit eens', broeit de West-to-East-coast als de vanzelfsprekende route mee.

Dan gooit de verkiezing van Trump roet in het eten. Ja, we weten wel dat we in zelf gecreëerde en zelfbevestigende digitale bubbels leven waarin we niet meer worden geconfronteerd met andere meningen en visies, en dat we bewust andersdenkenden

moeten opzoeken. Maar om nou drie maanden lang door Trump-backwaters te fietsen, met alleen in de kustgebieden min of meer gelijkgestemden, nee dat gaat echt te ver.

Dan maar door Canada, sympathiek land, een soort Europese variant van de Verenigde Staten. Van Vancouver tot Saint John's op Newfoundland, 7.500 kilometer, moet kunnen. Maar als ik voor m'n werk in Vancouver moet zijn en bij een hipster fietsenwinkel een fiets huur om wat tochtjes te maken, word ik door de eigenaar gewaarschuwd: niet doen die tocht! Hij heeft het twee keer gedaan zegt hij, maar na de Rockies is het dodelijk saai: 3000 kilometer eentonige dennenwouden en lege vlaktes. Je wordt er hopeloos van. Voor hem was het goed, dat uitzichtloze fietsen, het hielp hem kennelijk van de nodige demonen af. Maar als je gewoon mooi wilt fietsen, is dit niet aan te raden.

Het jaar van onze tocht nadert, het wordt tijd voor een concreet plan. We realiseren ons al snel dat er haast nergens beter valt te fietsen dan in het oude continent, ons eigen Europa met al haar variëteit. Dat geeft ons ook direct een thema voor onze reis: wat vindt men in Europa eigenlijk van Europa? Horen we nu bij elkaar of eigenlijk helemaal niet? Brexit maakt de gemoederen los, maakt Europa als concept van bij elkaar horen en samen belangrijke beslissingen nemen minder vanzelfsprekend. Wat denken mensen daarvan in verschillende landen?

We bekijken alle lange euro-velo fietsroutes die er zijn en maken er vervolgens zelf een, van Noord naar Zuid. Heel Europa door, ook kolossaal. De route in Noorwegen puzzelen we helemaal uit, met Airbnb en Booking.com voor overnachtingen. De rest plannen we onderweg wel. Voor de tocht hebben we nieuwe fietsen aangeschaft. Geen ranke, kwetsbare carbonnetjes, maar echte Steelrides van Snel. 15 kilo zwaar en daar nog eens 17 kilo bagage bovenop, alles gaat mee op de fiets, inclusief tent, matjes en slaapzak voor het geval dat. Dat wordt heel anders fietsen dan op onze racekarretjes.

Eerlijk gezegd weten we niet wat ons te wachten staat, of ons dit fietsen wel bevalt. Op de racefiets willen we nog wel eens een zeker fanatisme ten toon spreiden. Leeg fietsen is een gebruikelijk fenomeen. Gaat dat wel goed als je drie maanden fietst? En fietsen met ruim 30 kilo dood gewicht in plaats van 8 kilo carbon of titanium, wat gaat dat betekenen? Langzamer fietsen, dat is duidelijk, maar wat doet dat met ons? Kunnen we

dat wel aan? Volhouden in plaats van hard gaan, een heel nieuw concept, vooral ook mentaal. Op Steelrides van Snel, een verwarrende paradox.

Hoe trainen we voor deze tocht? Sommigen zeggen dat de eerste maand fietsen gewoon training is, daarna ben je sterk en in conditie, met de suggestie dat je van tevoren eigenlijk helemaal niet hoeft te trainen. We vertrouwen het niet en gooien er toch maar 2000 trainingskilometers op de Steelrides tegenaan, met en zonder bepakking. Maar dan nog weten we niet goed hoe we ervoor staan. Wat is het Nieuwe Normaal? Zo verschijnen we aan de start, met onze Steelrides in rommelig aan elkaar geplakte dozen op Schiphol, klaar voor een droomtocht, als in een jongensboek: vol immense verwachtingen over het grenzeloze fietsen met aan de randen net niet geheel te onderdrukken twijfel om het spannend te maken. *Here we go!*

NORDKAPP

OSLO

MÜNCHEN

MALTA

HET
NOOR-
DEN

VAN
NORD-
KAPP
NAAR
OSLO

'WE ZIJN
ER ZELF
EEN BEETJE
STOER
VAN GE-
WORDEN'

**Van wielrenners
ontpoppen we onszelf
boven de poolcirkel tot
icemen, de snelheid
laat ons koud. In het
oneindige Noorse
landschap gaat het
om de beleving en
langzaam zie je dat het
lichaam gaat meedoen.
We waren slechts
renners en nu zijn we
ware fietsers.**

16 Het Noorden

17 van Nordkapp naar Oslo

